

Elevi cu dificultăți de învățare

Deficiențe de limbaj scris

Recomandări generale pentru dificultățile de învățare

Tipuri de recomandări la nivel de clasă (accent pe metodele instructive)

1. **Utilizați tehnologia TIC în clasă și mijloacele vizuale de prezentare a informațiilor în cazul în care este posibil.** Acestea ar putea include prezentări PowerPoint, UDL, video și table interactive (TI).
2. **Planificați sesiuni de învățare experiențială pentru elevi.** Acest lucru îi va ajuta să se simtă parte a unei echipe, să își exerseze abilitățile de a lucra în grup și să interacționeze și socializeze cu colegii lor.
3. **Evitați abordarea „ce e bun pentru unul e bun pentru toți”.** Adaptați intervenția pentru a îndeplini nevoile unei persoane sau unui anumit grup. Elevii care vorbesc limba engleză ca a doua limbă ar putea avea nevoie de instruire intensivă în ceea ce privește abilitățile sociale, pentru a promova aculturația și acceptarea din partea elevilor. Elevii cu dizabilități ar putea avea nevoie de curriculum adaptat și strategii de învățare. Cei mai mulți elevi vor avea nevoie de o combinație de diverse strategii, care se potrivesc deficiențelor particulare și istoricului lor.
4. **Monitorizați comportamentul elevilor dumneavoastră în timpul orei și în timpul recreațiilor pentru a determina dacă există semne de agresiune (bullying).** Tipurile de agresiune ar putea fi verbale sau fizice. Dacă oricare dintre aceste semne vă sunt aduse la cunoștință, informați imediat directorul și luați măsuri.
5. **Încurajați lucrul în echipă în clasă și puneți-i pe acești elevi în perechi cu colegii mai capabili.** Acest lucru îi va ajuta pe elevii să se simtă apreciați și incluși și le va spori participarea la clasă.
6. **Utilizați tehnici de diferențiere în clasă.** De exemplu, diferențiați sarcinile pentru elevii care se luptă să dobândească abilități de învățare. Dați fișe de lucru individuale, care devine progresiv mai grele, astfel încât să răspundă diferitelor nevoi de învățare ale elevilor dumneavoastră.
7. **Monitorizați nu doar progresul academic al elevilor, ci și pe cel social,** în termeni de marginalizare, interacțiuni sociale cu colegii, comportamentul la domiciliu și stima de sine (McCaleb, 2013).
8. **Asigurați-vă că identificați cu precizie talentele și punctele forte ale elevilor, astfel încât să le puteți utiliza în mod corespunzător în timpul lecției.** De exemplu, dacă un elev este talentat la teatru, introduceți mai multe activități cu joc de rol în lecție.

Tipuri de recomandări la nivel de școală (accent pe metodele instructive)

Anunțuri / Panouri de avertizare la școală

Echipați școala cu imagini vizuale și semne care au legătură cu viața școlară, evenimente, programul zilnic și zilele naționale (Hall, Meyer and Rose, 2012; BBC active, 2010)

Comunitate

1. **Instituiți o cultură a incluziunii în cadrul școlii**, de exemplu, prin organizarea de workshop-uri și seminarii cu cadre universitare. Aceste eforturi vor crește gradul de conștientizare cu privire la funcționarea cognitivă și vor oferi profesorilor instrumentele didactice și practicile incluzive necesare, ceea ce va contribui, la rândul său, la îmbunătățirea abilităților cognitive ale elevilor (Hoppey, & McLeskey, 2013).
2. **Organizați zile de sensibilizare și evenimente educaționale** la care părinții și profesorii sunt invitați pentru a obține informații cu privire la diversitatea nevoilor educaționale și la abilitățile elevilor.

Adaptări curriculare

1. **Instituiți o cultură a incluziunii în cadrul școlii**, de exemplu, prin organizarea de workshop-uri și seminarii cu cadre universitare. Aceste eforturi vor crește gradul de conștientizare cu privire la funcționarea cognitivă și vor oferi profesorilor instrumentele didactice și practicile incluzive necesare, ceea ce va contribui, la rândul său, la îmbunătățirea abilităților cognitive ale elevilor (Hoppey, & McLeskey, 2013).
2. **Acordați sprijin suplimentar în clasă, cum ar fi asistenți de predare.**
3. **Dotați școala cu tablete și computere personale pentru profesori și elevi.**
4. **Faceți adaptările curriculare necesare:** diferențiați resursele, acordați timp suplimentar elevilor cu diferențe de învățare pentru a-și finaliza activitatea, faceți ajustările necesare pentru temele și volumul lor de muncă, și investiți mai degrabă în evaluarea continuă decât în cea sumativă.

Disciplină

Asigurați-vă că, înainte de a lua orice decizie cu privire la comportamentul elevilor, obțineți mai multe informații despre ei de la persoane autorizate din școală.

Altele (Planificare și Întocmire orar)

Programați întâlniri speciale de colaborare în educație, planificarea „verticală” prin școala primară, gimnazială, liceală și post-liceală și planificarea obiectivelor la nivel de școală cu

toate părțile interesate din școală. Acestea evidențiază diferitele niveluri de planificare implicate în sprijinirea eforturilor didactice pentru elevii cu dizabilități.

Programare evenimente

Organizați zile de sensibilizare și evenimente educaționale la care părinții și profesorii sunt invitați pentru a obține informații cu privire la diversitatea nevoilor educaționale și la abilitățile elevilor.

Festivități / Evenimente / Activități școlare

Organizați zile de sensibilizare și evenimente educaționale la care părinții și profesorii sunt invitați pentru a obține informații cu privire la diversitatea nevoilor educaționale și la abilitățile elevilor.

Achiziții ale școlii

1. **Dotați școala cu tablete și computere personale pentru profesori și elevi.**
2. **Faceți adaptările curriculare necesare:** diferențiați resursele, acordați timp suplimentar elevilor cu diferențe de învățare pentru a-și finaliza activitatea, faceți ajustările necesare pentru temele și volumul lor de muncă, și investiți mai degrabă în evaluarea continuă decât în cea sumativă.

Consiliul elevilor

Organizați activități extracurriculare, cum ar fi cluburi și activități sportive pentru a include toți elevii în această perioadă.

Suport elevi

1. Acordați sprijin suplimentar în clasă, cum ar fi asistenți de predare.
2. **Asigurați-vă că elevii care par anxioși, depresivi sau care se pot prezenta cu stima de sine scăzută sunt îndrumați către un psiholog sau consilier școlar** în funcție de sistemul educațional din țara dumneavoastră și de resursele disponibile.

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice

1. **Instituiți o cultură a incluziunii în cadrul școlii,** de exemplu, prin organizarea de workshop-uri și seminarii cu cadre universitare. Aceste eforturi vor crește gradul de conștientizare cu privire la funcționarea cognitivă și vor oferi profesorilor instrumentele didactice și practicile incluzive necesare, ceea ce va contribui, la rândul său, la îmbunătățirea abilităților cognitive ale elevilor (Hoppey, & McLeskey, 2013).

2. **Oferiți formări pe Universal Design for Learning (UDL-Concepția universală pentru învățare), care îi pot ajuta pe profesori să-și adapteze materialele și practicile la nevoile tuturor elevilor de a dezvolta abilități cognitive (Hall, Meyer and Rose, 2012).**

De exemplu: atelier pe cele trei principii UDL (a se vedea mai jos):

Principiul 1: Furnizarea de mijloace multiple de reprezentare (rețea de recunoaștere).

De exemplu, acest atelier va include modul de utilizare a unor mijloace diferite pentru lecțiile interdisciplinare. De exemplu, folosirea clipurilor video pentru reprezentarea evenimentelor istorice din istorie, filme digitale de povestire

- Principiul 2: Furnizarea de mijloace multiple de acțiune și exprimare (rețea strategică).
- De exemplu, puteți folosi diferite mijloace de comunicare, cum ar fi tablete, dispozitive mobile, forumuri și media sociale, astfel încât elevii să se simtă mai confortabil în a se exprima.
- Principiul 3: Furnizarea de mijloace multiple de angajare (rețea afectivă).
- De exemplu, atelierul va lua în considerare interesele elevilor în domeniul tehnologiei cu scopul de a-i angaja în procesul de învățare. Acest lucru ar putea trata modul de utilizare a media sociale în mod eficient, folosirea dispozitivelor mobile și tablete sau aplicații software bazate pe scopul lecției.

Resursă utilă: <http://www.udlcenter.org/print/371>

Linii directoare: [UDL Guidelines – Educator Worksheet](http://www.udlcenter.org/aboutudl/udlguidelines/downloads) disponibile la <http://www.udlcenter.org/aboutudl/udlguidelines/downloads>

3. **Oferiți formări pe TIC pentru profesori**, astfel încât aceștia să poată utiliza tehnologia cu elevii lor. Profesorii trebuie să fie în măsură să utilizeze TIC înainte de a le folosi pentru a preda elevilor lor. (Jung, 2005).
4. **Organizați ateliere de o zi pentru profesori** la care puteți invita agenții externe, cum ar fi terapeuți de teatru și psihologi educaționali pentru a demonstra cum se creează învățarea experiențială și cum să-i sprijiniți pe elevi.

Tehnologie

1. **Dotați școala cu tablete și computere personale pentru profesori și elevi.**
2. **Faceți adaptările curriculare necesare:** diferențiați resursele, acordați timp suplimentar elevilor cu diferențe de învățare pentru a-și finaliza activitatea, faceți ajustările necesare pentru temele și volumul lor de muncă și investiți mai degrabă în evaluarea continuă decât în cea sumativă.

Deficiențe de limbaj scris

Tipuri de recomandări la nivel de clasă (accent pe metodele instructive)

Pentru a-i ajuta pe elevi să-și dezvolte abilitățile de scriere, puteți folosi următoarele tehnici:

1. **Folosiți TIC individual sau în grupuri** (de exemplu, elevii citesc un text ca grup, iar apoi fiecare elev pregătește o poveste scurtă pe baza acestui text folosind povestiri digitale).
2. **Utilizați imagini vizuale, cum ar fi cartioane/multimedia și alte aplicații** pentru a îmbunătăți abilitățile de ortografie și de vocabular ale elevilor (Chera & Wood, 2003)
3. **Lăsați elevii să fie creativi și să își folosească imaginația în timpul procesului de scriere.** Arătați-le că scrisul constituie o parte importantă a vieții noastre (Troia, 2006). Câteva exemple care ar putea fi adaptate în funcție de nevoile clasei dumneavoastră pot include asistarea elevilor să scrie diferite tipuri de scrisori, sau chiar liste de cumpărături.
4. **Creați activități care sunt relevante pentru experiențele și interesele elevilor dumneavoastră** (González, Moll, & Amanti, 2006) și cereți-le să pregătească povești în diferite formate, de exemplu, ca desene sau fotografii făcute cu telefoanele lor, pe care le pot folosi în exercițiile de scriere.
5. **Construiți pe interesele elevilor dumneavoastră și oferiți-le material care îi motivează** să învețe vocabular nou și să se angajeze în procesul de scriere, cum ar fi benzile desenate și super-eroi cu dezvoltarea vocabularului relevant (González, Moll, & Amanti, 2006).
6. **Oferiți-le elevilor dumneavoastră feedback;** de exemplu, puteți să-i întrebați pe elevi ce consideră ei că este important și să produceți o formă de document de feedback împreună (Genlott, & Grönlund, 2013; Lieneman, Graham, Leader- Janssen & Reid, 2006).
7. **Verificați dacă elevii sunt atenți și nu stau doar pasivi în timpul perioadelor comune de citire și scriere.**
8. **Oferiți-le elevilor cărțile sau textul care vor fi folosite în citirea comună în prealabil,** astfel vor avea mai mult timp să exerseze.

Tipuri de recomandări la nivel de școală (accent pe metodele instructive)

Comunitate

1. **Aranjați întâlniri regulate între părinți și personal pentru a discuta despre progresul elevilor și pentru a spori colaborarea casă-școală.** Acest lucru va contribui la monitorizarea progresului și la discutarea problemelor care ar putea fi legate de nevoile sociale și

emoționale ale elevului, cum ar fi abilitățile sociale, interacțiunile sociale cu colegii și adulții în cadrul școlii, marginalizarea, comportamentul acasă, zonele de interes special și stima de sine (McCaleb, 2013).

2. **Promovați ideea că scrisul constituie o parte importantă a vieții noastre, în combinație cu celelalte moduri de comunicare.** Organizați expoziții și alte evenimente care ar putea fi frecventate de autori celebri care îi pot angaja pe elevi în diferite activități.

Adaptări curriculare

1. **Organizați activități de co-predare între colegii** care pot fi în măsură să ajute cadrele didactice individuale în punerea în aplicare a unor activități/metode suplimentare pentru a sprijini mai mult procesul de predare. Invitați cercetători sau psihologi educaționali să efectueze observații clinice și să ofere feedback, inclusiv sugestii privind strategiile de sprijin.
2. **Investiți în formare continuă sub formă de ateliere și seminarii oferite de către profesioniști educaționali sau psihologi educaționali** cu privire la aspectele legate de predare diferențiată și strategii care pot ajuta mai bine nevoile elevilor care prezintă dificultăți specifice de învățare (Rose review, 2009).
3. **Faceți adaptări specifice materialului dat acestor elevi.** De exemplu:
 - Folosiți un font Sans Serif simplu, distanțat în mod egal, cum ar fi Arial sau Comic Sans;
 - Folosiți hârtie crem sau în culori ușor pastelate în loc de cea albă pentru a imprima activitățile date elevilor (Hall, Meyer and Rose, 2012).
4. **Faceți adaptări curriculare în termeni de diferențiere a sarcinii.** Asigurați-vă că îi informați pe profesori să efectueze adaptările necesare pentru sarcini pe baza obiectivelor de învățare individuale în curriculum și ca răspuns la diferitele nevoi de învățare ale elevilor și gravitatea cazului (Hall, Meyer and Rose, 2012).
5. **Faceți adaptări curriculare în termeni de resurse.** Dacă este posibil, dotați sălile de clasă în care există elevi care prezintă dificultăți de învățare specifice, cu materiale diferite și adaptate precum nisip, litere magnetice și table și tehnologii avansate, cum ar fi tablete sau proiectoare, pentru a atinge un singur rezultat de învățare (BDA, 2012).

Altele (Expertiză externă)

Oferiți formări pentru profesori și profesori CES (cerințe educaționale speciale) cu agenții externe precum servicii de psihologie educațională și organizații de dislexie, având ca temă principalele zone de dificultăți ale elevilor. Aceștia pot da sfaturi în legătură cu semnele de identificare timpurie și evaluare, precum și sfaturi practice pentru profesori pentru a-i sprijini mai bine pe acești elevi în clasă (Armstrong and Squires, 2014).

Părinți / Asociații de părinți

Aranjați întâlniri regulate între părinți și personal pentru a discuta despre progresul elevilor și pentru a spori colaborarea casă-școală. Acest lucru va contribui la monitorizarea progresului și la discutarea problemelor care ar putea fi legate de nevoile sociale și emoționale ale elevului, cum ar fi abilitățile sociale, interacțiunile sociale cu colegii și adulții în cadrul școlii, marginalizarea, comportamentul acasă, zonele de interes special și stima de sine. (McCaleb, 2013).

Achiziții ale școlii

Faceți adaptări curriculare în termeni de resurse. Dacă este posibil, dotați sălile de clasă în care există elevi care prezintă dificultăți de învățare specifice cu materiale diferite și adaptate precum nisip, litere magnetice și table și tehnologii avansate, cum ar fi tablete sau proiectoare, pentru a atinge un singur rezultat de învățare. (BDA, 2012)

Suport elevi

În cazul în care este posibil, oferiți sprijin suplimentar în clasă, cum ar fi prezența unui asistent de predare, pentru elevii care prezintă probleme de scriere (BDA, 2012).

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice

1. **Oferiți formări pentru profesori și profesori CES (cerințe educaționale speciale) cu agenții externe precum servicii de psihologie educațională și organizații de dislexie,** având ca temă principalele zone de dificultăți ale elevilor. Aceștia pot da sfaturi în legătură cu semnele de identificare timpurie și evaluare, precum și sfaturi practice pentru profesori pentru a-i sprijini mai bine pe acești elevi în clasă. (Armstrong and Squires, 2014).
2. **Organizați activități de co-predare între colegii** care pot fi în măsură să ajute cadrele didactice individuale în punerea în aplicare a unor activități/metode suplimentare pentru a sprijini mai mult procesul de predare. Invitați cercetători sau psihologi educaționali să efectueze observații clinice și să ofere feedback, inclusiv sugestii privind strategiile de sprijin.
3. **Investiți în formare continuă sub formă de ateliere și seminarii oferite de către profesioniști educaționali sau psihologi educaționali** cu privire la aspectele legate de predare diferențiată și strategii care pot ajuta mai bine nevoile elevilor care prezintă dificultăți specifice de învățare (Rose review, 2009).

Tehnologie

Faceți adaptări curriculare în termeni de resurse. Dacă este posibil, dotați sălile de clasă în care există elevi care prezintă dificultăți de învățare specifice cu materiale diferite și adaptate precum nisip, litere magnetice și table și tehnologii avansate, cum ar fi tablete sau proiectoare, pentru a atinge un singur rezultat de învățare. (BDA, 2012)

Literatură de specialitate

Definiție: Elevii cu dizabilități de învățare au performanțe semnificativ mai mici decât colegii lor de aceeași vârstă fără dizabilități la toate sarcinile de exprimare în scris, inclusiv transcrierea scrierii de mână, ortografia, punctuația, vocabularul, gramatica, și scrierea expozitivă (De La Paz and Graham 1997; Englert, Wu and Zhao, 2005).

Caracteristici:

- Elevii cu deficiențe de limbaj scris tind să demonstreze o planificare, un efort și un control meta-cognitiv minimale în ceea ce privește scrisul.
- Elevii cu deficiențe de scriere experimentează, de asemenea, dificultăți cu ortografia, gramatica și punctuația
- Elevii cu deficiențe de limbaj scris produc compuneri prost organizate care conțin idei slab dezvoltate. (Heward 2013)

Site-uri web și rapoarte UE

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/129en.pdf

Balanskat, A., Blamire, R., & Kefala, S. (2006). The ICT impact report. *European Schoolnet*.

<https://www.european-agency.org/sites/default/files/Lithuania.pdf>

Referințe

Alber-Morgan, S. R. (2006). Ten ways to enhance the effectiveness of repeated readings. *Journal of Early and Intensive Behavior Intervention*, 3(3), 273.

Armstrong, D. and Squires, G., (2014). *Key Perspectives on Dyslexia: An essential text for educators*. Routledge.

Chera, P., & Wood, C. (2003). Animated multimedia 'talking books' can promote phonological awareness in children beginning to read. *Learning and instruction*, 13(1), 33-52.

De La Paz, S., & Graham, S. (1997). Strategy instruction in planning: Effects on the writing performance and behavior of students with learning difficulties. *Exceptional Children*, 63(2), 167-181.

Englert, C. S., Wu, X., & Zhao, Y. (2005). Cognitive tools for writing: Scaffolding the performance of students through technology. *Learning Disabilities Research & Practice*, 20(3), 184-198.

Genlott, A. A., & Grönlund, Å. (2013). Improving literacy skills through learning reading by writing: The iWTR method presented and tested. *Computers & Education*, 67, 98-104.

González, N., Moll, L. C., & Amanti, C. (Eds.). (2006). *Funds of knowledge: Theorizing practices in households, communities, and classrooms*. Routledge.

Graham, S., & Harris, K. R. (2003). Students with learning disabilities and the process of writing: A meta-analysis of SRSD studies.

Hall, T. E., Meyer, A., & Rose, D. H. (Eds.). (2012). *Universal design for learning in the classroom: Practical applications*. Guilford Press.

Hessler, T., & Konrad, M. (2008). Using curriculum-based measurement to drive IEPs and instruction in written expression. *Teaching Exceptional Children*, 41(2), 28-37.

Heward, W. L. (2013). *Exceptional children: An introduction to special education*. Pearson College Div.

Lienemann, T. O., Graham, S., Leader-Janssen, B., & Reid, R. (2006). Improving the writing performance of struggling writers in second grade. *The Journal of Special Education*, 40(2), 66-78.

McCaleb, S. P. (2013). *Building communities of learners: A collaboration among teachers, students, families, and community*. Routledge.

Rathvon, N. (1999). *Effective School Interventions*. New York: Guilford Press.

Rose, J., (2009). Identifying and teaching children and young people with dyslexia and literacy difficulties: An independent report.

Troia, G. A. (2006). Writing instruction for students with learning disabilities. *Handbook of writing research*, 324-336.

Villa, R. Thousand, J., & Nevin, A. (2008). *A Guide to Co-Teaching: Practical Tips for Facilitating Student Learning* (2nd. Ed.). Thousand Oaks, California: Corwin Pres. (800) 818- 7243